

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬੀਫੇਰ ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 45 ਆਫ 1949

ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ (1870 ਦਾ VII) ਸੈਕਸ਼ਨ 7(v) ਅਤੇ (vi)-ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਅਦਾਲਤ ਫੀਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਫੁਕਵੀਂ ਤਾਰੀਖ-ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਧਾਰ-ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਕੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ - ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਬਦਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੂਰਵ-ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 7(v) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(vi) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(vi) ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਿਸਨੇ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਇੰਨਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸੌਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੁਹੰਮਦ ਅਨਵਰ ਬਨਾਮ ਦਿਆਲ ਚੰਦ (1), ਵੱਖਰਾ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਦਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਇਨਾਇਤੁੱਲਾ (2), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਸਾਰ ਚੰਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ 1948, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਸਾਰ ਚੰਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, 12 ਅਪ੍ਰੈਲ 1949 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਫਾਲਸ਼ੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ। ਰਾਜ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੂਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ,

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ 1948 ਨੂੰ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 23, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆ।

ਐਸ.ਡੀ. ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਸਚਦੇਵ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਜਜ਼ਮੈਂਟ

ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ, ਸੀਜੇ - ਇਹ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ 1949 ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਫਾਲਸ਼ੋ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ ਜੋ 1948 ਦੀਆਂ ਦੋ ਜੁੜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 38 ਅਤੇ 39 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤੱਥ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ 23 ਫਰਵਰੀ 1946 ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1946 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਦੋ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦੇ, ਇੱਕ 10 ਕਨਾਲ 18 ਮਰਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ 21 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਪਿੰਡ ਮਾਹਲਪੁਰ ਜਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿੱਚ। ਪਲਾਟ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਸਨ ਪਰ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਦੀ। 18 ਫਰਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਨੇ 23 ਫਰਵਰੀ 1946 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਦੂਜੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਨੇ ਦੋ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ। 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946 ਜੱਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਰਾਹਤਾਂ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ। ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਸੂਟ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ ਸੀ। ਇਸ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਹੰਮਦ

ਅਨਵਰ ਬਨਾਮ ਦਿਆਲ ਚੰਦ (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਲਾਹ ਵਿਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ . 239 , ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਦਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਇਨਾਇਤਉੱਲਾ (1) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਖੁਦ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਲਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਮਹਿਮੂਦ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ-

"ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਮਾਣ ਵਾਲਾ ਸੌਦਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਬਸ਼ਰਤ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਉਮੀਦਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਹਨਾਂ ਸੁਧਾਰਾਂ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ 122 ਪੀ.ਆਰ. 1907 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ :-

"ਸੁਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉਹਨਾਂ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।"

ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਾ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਫਤਿਹ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਹਕੀਮ ਖ਼ਾਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ , ਏਆਈਆਰ 1926 ਲਾਹ. 629 , ਜਿੱਥੇ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਜੈ ਲਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੈਂਡੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਬਦਲ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਉਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ

ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। . ਜੇਕਰ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸੁਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਵਰਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਕੋਲ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸੈਂਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਉਸ ਸੈਂਦੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(vi) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

"ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ - ਜ਼ਮੀਨ, ਘਰ ਜਾਂ ਬਾਗ ਦੇ ਮੁੱਲ (ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ v ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।" ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਦੀ ਗਣਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਸੂਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਮੁੱਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਗਲਤ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਉਸ ਬਚਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੋ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਸੁਧਾਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਸੇ ਤਰਕ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਸਲ ਸੈਂਦੇਬਾਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜੋ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 7(vi) ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਮੁਹੰਮਦ ਅਨਵਰ ਬਨਾਮ ਦਿਆਲ ਚੰਦ () ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਲਾਹ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। 239, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ Skemp J. ਜਾਪਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਲੈਕ-ਮੇਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ 203 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ 400 ਰੁਪਏ। 2,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਟਕਲਾਂ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਜਿਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਉਸ ਸੈਦੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਵੱਧ (ਅਤੇ ਘੱਟ ਨਹੀਂ) ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਰਟ-ਫੀਸ। ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਉਸ ਸੈਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਸੂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(vi), ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(vi) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਕੋਰਟ ਫੀਸ, 7(v) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਉਚਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸੂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੋ। ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ।

ਧਿਰਾਂ 10 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ |